

Chwila najbardziej pamiętna dla mnie z lat
okupacji.

Smażenie jeszcze spałem w łóżku, gdy
wpadła sąsiadka wołając: „Łapanka!”. Rodzice
byli już ubrani, bo ojciec miałjść za chwilę
do pracy. – Czy tylko mążczyżn Łapią? – zapytał
się manusia. – Zdaje się, że wszystkich –
odpowiedziała sąsiadka. Zaeszył się u nas „
sądny dzień”. Tatus miał dobry schowek dla s-
taki mały styszek nad gankiem. Karar
poszedł na górę z manusią, która miała
za ojem zasunąć deski. Najgorszy kłopot mia-
ła manusia z siostrą. Wreszcie karata jej
manusia wejdź do beczki od kapusty, która
stała w spisarni. I trudem się tam siostra
zmieściła, następnie zamknęła manusią
spisarkę na klucz. Ledwo żywa mama położyła
się do łóżka, obwiązała sobie głowę ręcznikiem

nie do nadchodzią - myśl. Wtem wala
w drzwi. Wpadli do kuchni. Wólała - gdzie
ojciec? Poszedł do pracy - odpowiedziałem.
Wpadli do pokoju i jeden schwiał mamusę,
drugi zajrzał pod łóżka, potem kopnął drzwi od
strony, aż się otworzyła. Wy ciągnął wszystkie
rzeczy z szafy i rzucił na podłogę. Popatryli
jeszcze we wszystkie kąty i podłgi. Na ~~orzech~~ do
spisarki nie zajrzały. Dopiero po paru godzinach
wyssią z ulicy ojciec i siostra. Obiadu tego
dnia nie było, a i tak nikomu z nas nawet
się jesi nie chciało.

Szkoła powszechna Nr 1 Kl. 7a

Mariuszko - Kam.

Hermel Ryszard.